

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2002/20/EF

af 7. marts 2002

om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale
Udvalg ⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Resultatet af den offentlige høring i 1999 om rammebestemmelserne for den elektroniske kommunikationssektor, jf. Kommissionens meddelelse af 26. april 2000, samt Kommissionens konklusioner i dens meddelelser om femte og sjette rapport om gennemførelse af reformpakken for telekommunikationssektoren, har bekræftet behovet for en mere harmoniseret og mindre indgribende regulering af markedsadgangen for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester i hele EF.
- (2) De forskellige elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og de teknologier, der ligger til grund for dem, konvergerer, og derfor bør der fastlægges en ordning for tilladelser, som gælder på samme måde for alle sammenlignelige tjenester, uanset hvilken teknologi de anvender.
- (3) Formålet med dette direktiv er at skabe en retlig ramme for at sikre frit udbud af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, således at disse kun er underlagt de vilkår, der er fastsat i dette direktiv, og begrænsningerne i overensstemmelse med traktatens artikel 46, stk. 1, navnlig foranstaltninger vedrørende den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller den offentlige sundhed.
- (4) Dette direktiv omhandler tilladelse til alle elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, uanset om de udbydes til offentligheden eller ej. Dette er vigtigt for at sikre, at

begge kategorier af udbydere kan nyde godt af objektive, transparente, ikke-diskriminerende og forholdsmæssigt afpassede rettigheder, vilkår og procedurer.

- (5) Dette direktiv gælder kun tildeling af rettigheder til at anvende radiofrekvenser, for så vidt sådan anvendelse indebærer et udbud af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, som normalt udbydes mod vederlag. Egen anvendelse af radioterminaludstyr, der er baseret på en brugers ikke-eksklusive anvendelse af specifikke radiofrekvenser, og som ikke har forbindelse med en økonomisk aktivitet, som f.eks. radioamatørers anvendelse af et privatradiobånd, betragtes ikke som udbud af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og er derfor ikke omfattet af dette direktiv. En sådan anvendelse er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/5/EF af 9. marts 1999 om radio- og teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse ⁽⁴⁾.
- (6) I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/84/EF af 20. november 1998 om retlig beskyttelse af adgangsstyrede og adgangsstyrende tjenester ⁽⁵⁾ er der fastsat bestemmelser om fri bevægelighed for adgangsstyrings-systemer og for frit udbud af beskyttede tjenester baseret på sådanne systemer. Tilladelser til sådanne systemer og tjenester behøver derfor ikke være omfattet af dette direktiv.
- (7) Der bør bruges et system, der er så lidt indgribende som muligt, for tilladelser til udbud af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester med henblik på at fremme udviklingen af nye elektroniske kommunikationstjenester og paneuropæiske kommunikationsnet og -tjenester, og så tjenesteudbydere og forbrugerne kan udnytte enhedsmarkedets stordriftsfordele.
- (8) Disse målsætninger kan bedst virkeliggøres ved at anvende generelle tilladelser til alle elektroniske kommunikationsnet og -tjenester uden at stille krav om udtrykkelige beslutninger eller administrative afgørelser fra nationale tilsynsmyndigheder, og ved at begrænse eventuelle procedurekrav til kun at omfatte anmeldelse. Hvis medlemsstaterne stiller krav om, at udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester skal indgive anmeldelse, når de påbegynder deres aktiviteter, kan de

⁽¹⁾ EFT C 365 E af 19.12.2000, s. 230 og EFT C 270 E af 25.9.2001, s. 182.

⁽²⁾ EFT C 123 af 25.4.2001, s. 55.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 1.3.2001 (EFT C 277 af 1.10.2001, s. 116), Rådets fælles holdning af 17.9.2001 (EFT C 337 af 30.11.2001, s. 18) og Europa-Parlamentets afgørelse af 12.12.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT). Rådets afgørelse af 14.2.2002.

⁽⁴⁾ EFT L 91 af 7.4.1999, s. 10.

⁽⁵⁾ EFT L 320 af 28.11.1998, s. 54.

også kræve dokumentation for indgivet anmeldelse ved hjælp af en retligt anerkendt postkviktering eller elektronisk kvittering for modtagelsen af anmeldelsen. En sådan kvittering bør under ingen omstændigheder bestå i eller kræve en administrativ handling fra den nationale tilsynsmyndighed, hvortil anmeldelsen skal ske.

- (9) Virksomhedernes rettigheder og forpligtelser i henhold til generelle tilladelser må udtrykkeligt angives i disse tilladelser for at sikre ensartet konkurrence i hele EF og lette grænseoverskridende forhandlinger om samtrafik mellem offentligt tilgængelige kommunikationsnet.
- (10) Den generelle tilladelse berettiger virksomheder, der udbyder elektroniske kommunikationsnet og -tjenester til offentligheden, til at forhandle samtrafik på vilkårene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF af 7. marts 2002 om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter (adgangsdirektivet) ⁽¹⁾. Virksomheder, der udbyder elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester til andre end offentligheden, kan forhandle samtrafik på kommercielle vilkår.
- (11) Tildeling af særrettigheder kan fortsat være nødvendig i forbindelse med brug af radiofrekvenser og numre i nationale nummerplaner, herunder forvalgskoder. Rettigheder vedrørende numre kan også tildeles som led i en europæisk nummerplan, f.eks. den virtuelle landekode »3883«, som er afsat til medlemslandene i Den Europæiske Konference af Post- og Teleadministrationer (CEPT). Disse brugsrettigheder bør kun begrænses, når det ikke kan undgås på grund af knaphed på radiofrekvenser, og for at sikre, at de bruges effektivt.
- (12) Dette direktiv foregriber ikke, hvorvidt radiofrekvenser tildeles direkte til udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester eller til enheder, der bruger disse net eller tjenester. Sådanne enheder kan være udbydere af radio- eller tv-spredningsvirksomhed. Med forbehold af særlige kriterier og procedurer, som medlemsstaterne fastsætter for tildeling af brugsret til radiofrekvenser til udbydere af radio- eller tv-spredningsvirksomhed, som er nødvendige for at forfølge mål af almen interesse under overholdelse af fællesskabsretten, bør proceduren for tildeling af sådanne brugsrettigheder dog være objektiv, transparent, ikke-diskriminerende og forholdsmæssigt afpasset. Ifølge Domstolens retspraksis bør alle nationale begrænsninger af de rettigheder, der sikres i traktatens artikel 49, være objektivt begrundet, forholdsmæssigt afpasset og ikke overskride, hvad der er nødvendigt for at nå mål af almen interesse som fastlagt af medlemsstaterne i overensstemmelse med fællesskabsretten. Ansvaret for overensstemmelsen med de vilkår, der er knyttet til brugsretten til en radiofrekvens og de relevante vilkår, der er knyttet til den generelle tilladelse, bør dog ligge hos den virksomhed, der har fået tildelt brugsretten til radiofrekvensen.
- (13) Som led i ansøgningsproceduren for tildeling af brugsrettigheder til en radiofrekvens kan medlemsstaterne efterprøve, om ansøgeren kan opfylde de betingelser, der er forbundet med sådanne rettigheder. Med henblik herpå kan ansøgeren anmodes om at fremlægge de oplysninger, der er nødvendige for at kunne bevise hans evne til at opfylde disse betingelser. Hvis disse oplysninger ikke gives, kan ansøgningen om ret til at anvende en radiofrekvens afvises.
- (14) Medlemsstaterne er hverken forpligtet til eller forhindret i at tildele brugsret til numre i den nationale nummerplan eller at tildele tilladelse til at installere faciliteter til andre virksomheder end udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.
- (15) De vilkår, som kan knyttes til generelle tilladelser og særlige brugsrettigheder, bør begrænses til det strengt nødvendige for at sikre overholdelsen af krav og forpligtelser i henhold til fællesskabsretten og den nationale lovgivning i overensstemmelse med fællesskabsretten.
- (16) Elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, der ikke udbydes til offentligheden, bør være underlagt færre og mindre krævende vilkår, end hvad der er rimeligt for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, der udbydes til offentligheden.
- (17) Hvis udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester i henhold til fællesskabsretten pålægges særlige forpligtelser som følge af stærk markedsposition jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) ⁽²⁾, bør disse særlige forpligtelser finde anvendelse adskilt fra de generelle rettigheder og forpligtelser, som gælder i henhold til den generelle tilladelse.
- (18) En generel tilladelse bør kun indeholde vilkår, som udelukkende vedrører den elektroniske kommunikationssektor. Den bør ikke omfatte vilkår, som allerede gælder i medfør af anden eksisterende national lovgivning, der

⁽¹⁾ Se side 7 i dette EFT.

⁽²⁾ Se side 33 i dette EFT.

- ikke udelukkende vedrører den elektroniske kommunikationssektor. De nationale tilsynsmyndigheder kan imidlertid holde netværksoperatørerne og tjenesteudbydere orienteret om anden lovgivning, der vedrører disse erhverv, f.eks. gennem oplysninger på deres websteder.
- (19) Kravet om offentliggørelse af afgørelser om tildeling af brugsret til frekvenser eller numre kan opfyldes ved at gøre disse afgørelser offentligt tilgængelige via et websted.
- (20) Samme virksomhed, for eksempel en kabeloperatør, kan både tilbyde en elektronisk kommunikationstjeneste, såsom levering af tv-signaler, og tjenester, der ikke omhandles af dette direktiv, såsom kommercialisering af et tilbud om indholdsbaseret radio- eller tv-spredningsvirksomhed, og derfor kan virksomheden pålægges yderligere forpligtelser i forbindelse med dens aktivitet som udbyder eller distributør af radio- eller tv-spredningsvirksomhed i medfør af bestemmelser, der ikke indeholdes i dette direktiv, med forbehold af de i bilaget til dette direktiv indeholdte vilkår.
- (21) Ved tildeling af brugsret til radiofrekvenser, numre i den nationale nummerplan eller tilladelse til at installere faciliteter, kan de relevante myndigheder meddele de virksomheder, der får tildelt sådanne rettigheder, de relevante vilkår i den generelle tilladelse.
- (22) Når efterspørgslen efter radiofrekvenser inden for et bestemt spektrum overstiger de tilgængelige ressourcer, bør de procedurer, der følges i forbindelse med tildeling af disse frekvenser, være hensigtsmæssige og gennemskuelige for at undgå forskelsbehandling og for at optimere brugen af disse knappe ressourcer.
- (23) Nationale regeludstedende myndigheder bør ved udformningen af kriterier for konkurrenceprægede eller sammenlignende udvælgelsesprocedurer sikre, at målene i artikel 8 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) nås. Det vil derfor ikke være i modstrid med dette direktiv, hvis anvendelsen af objektive, ikke-diskriminerende og forholdsmæssigt afpassede udvælgelseskriterier til fremme af konkurrenceudvikling bevirker, at visse virksomheder udelukkes fra en konkurrencepræget eller sammenlignende udvælgelsesprocedure for en specifik radiofrekvens.
- (24) Når det på europæisk plan er vedtaget at harmonisere tildelingen af radiofrekvenser til bestemte formål, bør medlemsstaterne nøje følge disse vedtagelser ved tildelingen af rettigheder til brug af radiofrekvenser fra den nationale frekvensplan.
- (25) Udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester kan have brug for dokumentation for deres rettigheder i henhold til en generel tilladelse for så vidt angår samtrafik og installation af faciliteter, især for at lette forhandlinger med regionale eller lokale myndigheder eller med tjenesteudbydere i andre medlemsstater. Derfor bør de nationale tilsynsmyndigheder forsyne virksomhederne med erklæringer herom enten efter anmodning eller alternativt som automatisk svar på en anmeldelse i henhold til den generelle tilladelse. Sådanne erklæringer bør ikke i sig selv kunne begrunde krav om rettigheder, og hverken rettigheder i medfør af den generelle tilladelse, brugsrettigheder eller udøvelsen af sådanne rettigheder må afhænge af en erklæring.
- (26) Hvis virksomhederne finder, at deres ansøgninger om tilladelse til at installere faciliteter ikke er blevet behandlet i overensstemmelse med principperne i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet), eller hvis afgørelserne forsinkes unødigt, bør de kunne gøre indsigelse mod afgørelserne eller forsinkelsen af sådanne afgørelser i henhold til nævnte direktiv.
- (27) Sanktionsmulighederne over for overtrædelser af vilkårene for den generelle tilladelse bør stå i forhold til overtrædelserne. Medmindre der foreligger helt specielle omstændigheder, er det ikke rimeligt at suspendere eller inddrage retten til at udbyde elektroniske kommunikationstjenester eller brugsretten til radiofrekvenser eller numre, fordi en virksomhed ikke overholder et eller flere af vilkårene for den generelle tilladelse. Dette berører dog ikke eventuelle hasteforanstaltninger, som medlemsstaternes kompetente myndigheder måtte træffe i tilfælde af alvorlige trusler mod den offentlige sikkerhed, menneskers sikkerhed eller sundhed eller andre virksomheders økonomiske interesser eller drift. Direktivet bør heller ikke berøre eventuelle krav om skadeserstatning i henhold til national ret, som en virksomhed fremsætter over for en anden virksomhed.
- (28) De indberetnings- og informationskrav, som tjenesteudbydere pålægges, kan medføre et stort arbejde både for de pågældende virksomheder og for de nationale tilsynsmyndigheder. Derfor bør disse krav være forholdsmæssigt afpassede, objektivt berettigede og begrænset til det strengt nødvendige. Det er ikke nødvendigt at kræve systematisk og jævnlig dokumentation for overholdelsen af samtlige vilkår for den generelle tilladelse eller brugsretten. Virksomhederne har ret til at vide, hvad de oplysninger, de skal fremlægge, bruges til. Fremlæggelse af oplysninger bør ikke være en betingelse for markedsadgang. Til statistiske formål kan der stilles krav om, at udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester skal indgive anmeldelse, når deres aktiviteter ophører.

- (29) Dette direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelse til at fremlægge enhver oplysning, som er nødvendig for at forsvare Fællesskabets interesser i forbindelse med internationale aftaler. Direktivet bør heller ikke berøre eventuelle indberetningskrav i henhold til lovgivning, der ikke er specifik for sektoren for elektronisk kommunikation, f.eks. konkurrencelovgivningen.
- (30) Det er tilladt at opkræve administrationsgebyrer fra udbydere af elektroniske kommunikationstjenester for at finansiere den nationale tilsynsmyndigheds aktiviteter vedrørende administration af tilladelsessystemet og tildeling af brugsrettigheder. Sådanne gebyrer bør kun dække de reelle administrationsomkostninger ved disse aktiviteter. Med henblik herpå bør de nationale tilsynsmyndigheds indtægter og udgifter gøres gennemskuelige via årlige opgørelser over de samlede gebyrbeløb, der er opkrævet, og de administrationsomkostninger, der er påløbet. Dermed kan virksomhederne kontrollere, om der er overensstemmelse mellem administrationsomkostningerne og gebyrerne.
- (31) Ordningerne vedrørende administrationsgebyrer bør ikke fordrøje konkurrencen eller skabe hindringer for markedsadgangen. Med et generelt tilladelsessystem vil det ikke længere være muligt at afkræve de enkelte virksomheder administrationsomkostninger og dermed gebyrer, undtagen for tildeling af brugsret til numre, radiofrekvenser og tilladelser til installation af faciliteter. Alle administrationsgebyrer bør være i overensstemmelse med principperne i et generelt tilladelsessystem. Et eksempel på et rimeligt, enkelt og transparent alternativ til disse kriterier for opkrævning af gebyrer kunne være en omsætningsafhængig fordelingsnøgle. Hvis administrationsgebyrerne er meget lave, kan enhedsgebyrer eller gebyrer, der kombinerer en enhedsats med et omsætningsafhængigt element, også være hensigtsmæssige.
- (32) Ud over administrationsgebyrer kan der opkræves afgifter for brug af radiofrekvenser og numre som middel til at sikre en optimal anvendelse af sådanne ressourcer. Sådanne afgifter bør ikke hindre etableringen af innovative tjenester og konkurrence på markedet. Dette direktiv berører ikke det formål, som afgifterne for brugsrettigheder anvendes til. Sådanne afgifter kan f.eks. anvendes til at finansiere aktiviteter, der gennemføres af de nationale tilsynsmyndigheder, og som ikke kan dækkes af administrationsgebyrerne. Når udvælgelse foregår ved en konkurrencepræget eller sammenlignende udvælgelsesprocedure, og afgifter for brugsret til radiofrekvenser helt eller delvis består i engangsbeløb, bør betalingsordninger sikre, at sådanne afgifter ikke i praksis fører til udvælgelse på grundlag af kriterier, der ingen forbindelse har med målet om at sikre en optimal udnyttelse af radiofrekvenserne. Kommissionen kan med jævne mellemrum offentliggøre sammenlignende undersøgelser af bedste praksis med henblik på tildeling af radiofrekvenser, numre og tilladelse til at installere faciliteter.
- (33) Medlemsstaterne kan være nødt til at ændre de rettigheder, vilkår, procedurer, gebyrer og afgifter, som hænger sammen med generelle tilladelser og brugsrettigheder, i tilfælde hvor det er objektivt velbegrundet. Sådanne ændringer bør behørigt meddeles alle berørte parter i god tid, så de har fyldestgørende lejlighed til at udtale sig sådanne ændringer.
- (34) Målsætningen om transparens forudsætter, at tjenesteudbydere, forbrugere og andre interesserede parter har let adgang til oplysninger om rettigheder, vilkår, procedurer, gebyrer, afgifter og afgørelser vedrørende udbud af elektroniske kommunikationstjenester, brugsret til radiofrekvenser og numre, tilladelse til at installere faciliteter, nationale frekvensplaner og nationale nummerplaner. Det er en vigtig opgave for de nationale tilsynsmyndigheder at stille sådanne oplysninger til rådighed og holde dem ajour. Når disse rettigheder administreres af andre instanser, bør de nationale tilsynsmyndigheder træffe foranstaltninger til at oprette en brugervenlig ordning for adgang til oplysninger om sådanne rettigheder.
- (35) Kommissionen bør føre tilsyn med, at enhedsmarkedet fungerer fyldestgørende efter de nationale tilladelsesordninger i henhold til dette direktiv.
- (36) For at nå frem til en enkelt dato for anvendelsen af samtlige elementer i de fælles rammebestemmelser for den elektroniske kommunikationssektor er det vigtigt, at direktivets gennemførelse i national ret og tilpasningen af de eksisterende tilladelser til de nye bestemmelser sker sideløbende. Når de tilladelser, som gælder ved dette direktivs ikrafttræden, erstattes af generelle tilladelser og individuelle brugsrettigheder i henhold til dette direktiv, og dette i særlige tilfælde medfører, at tjenesteudbydere, som driver virksomhed i henhold til en eksisterende tilladelse, pålægges mere omfattende forpligtelser eller får mindre omfattende rettigheder, kan medlemsstaterne dog afsætte yderligere ni måneder efter direktivets gennemførelse til at tilpasse sådanne tilladelser, medmindre dette medfører ugunstige virkninger for andre virksomheders rettigheder og forpligtelser.
- (37) Fjernelsen af vilkår for tilladelser vedrørende adgang til elektroniske kommunikationsnet vil i visse tilfælde kunne skabe store vanskeligheder for en eller flere virksomheder, der har nydt godt af disse vilkår. Kommissionen kan i sådanne tilfælde indrømme yderligere overgangsordninger på anmodning af en medlemsstat.

- (38) Målene for den påtænkte handling, nemlig harmonisering og forenkling af reglerne og vilkårene for tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, og kan derfor på grund af handlingens omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan. Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål og anvendelsesområde

1. Målet med dette direktiv er gennem en harmonisering og forenkling af regler og vilkår for tilladelser at skabe et indre marked for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester for derigennem at lette udbud heraf i hele Fællesskabet.
2. Dette direktiv finder anvendelse på tilladelser i forbindelse med udbud af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.

Artikel 2

Definitioner

1. Definitionerne i artikel 2 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) finder anvendelse i dette direktiv.
2. I dette direktiv forstås endvidere ved:
 - a) »Generel tilladelse«: retlige rammer, der er fastsat af medlemsstaten, og som sikrer ret til at udbyde elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, samt opstiller sektorspecifikke forpligtelser, der, i medfør af dette direktiv, kan gælde alle eller specifikke typer elektroniske kommunikationsnet og -tjenester
 - b) »skadelig interferens«: interferens, der udgør en fare for radionavigations-tjenesters eller andre sikkerhedstjenesters aktiviteter eller som på anden måde i alvorlig grad forringer, hindrer eller gentagne gange afbryder radiokommunikationstjenester, der fungerer i overensstemmelse med Fællesskabets eller medlemsstaternes gældende regler.

Artikel 3

Generelle tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester

1. Medlemsstaterne sikrer fri adgang til at udbyde elektroniske kommunikationsnet og -tjenester på de i dette direktiv

omhandlede vilkår. I den forbindelse må medlemsstaterne ikke hindre en virksomhed i at udbyde elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, medmindre dette er nødvendigt under hensyn til traktatens artikel 46, stk. 1.

2. Udbud af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester kan med forbehold af de særlige forpligtelser, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, eller brugsrettigheder omhandlet i artikel 5, kun gøres betinget af en generel tilladelse. Der kan stilles krav om, at den pågældende virksomhed skal anmelde aktiviteten, men ikke om, at den skal indhente en udtrykkelig afgørelse eller anden administrativ handling fra den nationale tilsynsmyndigheds side, inden den udøver de rettigheder, tilladelsen indebærer. Efter anmeldelse, når en sådan kræves, kan en virksomhed påbegynde sin aktivitet, om nødvendigt med forbehold af bestemmelserne om brugsrettigheder i artikel 5, 6, 7.

3. Den i stk. 2 omhandlede anmeldelsesprocedure må højst kræve, at en juridisk eller fysisk person afgiver erklæring til den nationale tilsynsmyndighed om, at førstnævnte har til hensigt at begynde at udbyde elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, og indgiver de minimumsoplysninger, som tilsynsmyndigheden skal bruge for at kunne føre register eller fortegnelse over udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester. Disse oplysninger skal begrænses til det strengt nødvendige til identifikation af udbyderen, som f.eks. virksomhedens registreringsnumre, og dennes kontaktpersoner, udbyderens adresse, en kort beskrivelse af nettet eller tjenesten samt en skønnet startdato for aktiviteten.

Artikel 4

Minimumsliste over rettigheder, som kan afledes af den generelle tilladelse

1. Virksomheder med tilladelse i henhold til artikel 3 har ret til:
 - a) at udbyde elektroniske kommunikationsnet og -tjenester
 - b) at få deres ansøgning om de nødvendige tilladelser til installation af faciliteter behandlet i henhold til artikel 11 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).
2. Når sådanne virksomheder udbyder elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester til offentligheden, giver den generelle tilladelse dem også ret til:
 - a) at forhandle samtrafik med og, hvor det er relevant, få adgang til eller samtrafik med andre udbydere af offentligt

tilgængelige kommunikationsnet og -tjenester, som er omfattet af en generel tilladelse inden for EF på vilkårene i og i overensstemmelse med direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet)

- b) at få mulighed for at blive udpeget til at opfylde forskellige dele af forsyningspligten og/eller til at dække hele eller dele af en medlemsstats område, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligt-direktivet) ⁽¹⁾.

Artikel 5

Brugsret til radiofrekvenser og numre

1. Hvor det er muligt, og navnlig hvor der kun er ubetydelig risiko for skadelig interferens, må medlemsstaterne ikke gøre brug af radiofrekvenser afhængig af tildeling af individuelle brugsrettigheder, men skal i stedet indføje vilkårene for brug af sådanne radiofrekvenser i den generelle tilladelse.

2. Hvor det er nødvendigt at tildele individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser og numre, tildeler medlemsstaterne efter anmodning sådanne rettigheder til enhver virksomhed, der udbyder eller bruger net eller tjenester i henhold til den generelle tilladelse, med forbehold af artikel 6 og 7 og artikel 11, stk. 1, i dette direktiv, og andre regler til sikring af en effektiv anvendelse af disse ressourcer i overensstemmelse med direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).

Med forbehold af særlige kriterier og procedurer, som medlemsstaterne fastsætter for tildeling af brugsret til radiofrekvenser til udbydere af radio- eller tv-spredningsvirksomhed med henblik på mål af almen interesse under overholdelse af fællesskabsretten, tildeles sådanne brugsrettigheder gennem åbne, ikke-diskriminerende og transparente procedurer. Når medlemsstaterne tildeler brugsrettigheder, angiver de, om disse rettigheder på rettighedshaverens initiativ kan overdrages, og for så vidt angår radiofrekvenser på hvilke betingelser, jf. artikel 9 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet). Hvis medlemsstaterne tildeler brugsrettigheder med en begrænset gyldighedsperiode, skal denne være rimelig for den pågældende tjeneste.

3. Afgørelser vedrørende brugsret træffes, meddeles og offentliggøres hurtigst muligt, efter at den nationale tilsynsmyndighed har modtaget den fuldstændige ansøgning, og inden tre uger for så vidt angår nummerrettigheder, der er tildelt til særlige formål i henhold til den nationale nummerplan, og inden seks uger for så vidt angår radiofrekvenser, der er til-

delt til særlige formål i henhold til den nationale frekvensplan. Den sidstnævnte frist berører ikke gældende internationale aftaler om brug af radiofrekvenser eller satellitbanepositioner.

4. Hvis det efter høring af de interesserede parter i henhold til artikel 6 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) er besluttet, at brugsret til numre af usædvanlig økonomisk værdi tildeles efter konkurrenceprægede eller sammenlignende udvælgelsesprocedurer, kan medlemsstaterne forlænge maksimumperioden på tre uger med indtil tre uger.

Artikel 7 finder anvendelse på konkurrenceprægede eller sammenlignende udvælgelsesprocedurer for radiofrekvenser.

5. Medlemsstaterne må ikke begrænse det antal brugsrettigheder, der skal tildeles, undtagen hvor dette er nødvendigt for at sikre en effektiv anvendelse af radiofrekvenser, jf. artikel 7.

Artikel 6

Vilkår knyttet til den generelle tilladelse og brugsretten til radiofrekvenser og numre samt særlige forpligtelser

1. Den generelle tilladelse til udbud af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester samt brugsretten til radiofrekvenser og numre kan kun underlægges de i bilagets del A, B og C anførte vilkår. Sådanne vilkår skal være objektivt begrundede set i forhold til det pågældende net eller den pågældende tjeneste, ikke-diskriminerende, forholdsmæssigt afpassede og transparente.

2. Særlige forpligtelser, der i henhold til artikel 5, stk. 1 og 2, samt artikel 6 og 8 i direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet) og artikel 16, 17, 18 og 19 i direktiv 2002/22/EF (forsyningspligt-direktivet) kan pålægges udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester eller, som i henhold til nævnte direktiv er blevet udpeget til at varetage forsyningspligttydelser, skal retligt være adskilt fra de rettigheder og forpligtelser, som gælder i henhold til den generelle tilladelse. For at sikre virksomhederne transparens skal der i den generelle tilladelse henvises til kriterier og procedurer for at pålægge den enkelte virksomhed sådanne særlige forpligtelser.

3. Den generelle tilladelse må kun indeholde vilkår, der er specifikke for den pågældende sektor og er anført i bilagets del A, og må ikke indeholde vilkår, som allerede gælder for virksomhederne i medfør af anden national lovgivning.

4. Medlemsstaterne må ikke gentage den generelle tilladelses vilkår, når de giver virksomheder brugsret til radiofrekvenser eller numre.

⁽¹⁾ Se side 51 i dette EFT.

Artikel 7

Procedure for begrænsning af det antal brugsrettigheder til radiofrekvenser, der vil blive tildelt

1. Hvis en medlemsstat overvejer, om den skal begrænse det antal brugsrettigheder, der skal tildeles til radiofrekvenser, skal den bl.a.:

- a) tage fornødent hensyn til, at brugerne sikres de størst mulige fordele, og at konkurrencen fremmes
- b) give alle interesserede parter, bl.a. brugere og forbrugere, lejlighed til at tilkendegive deres holdning til eventuelle begrænsninger i henhold til artikel 6 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet)
- c) offentliggøre beslutninger om begrænsning af tildelingen af brugsret med begrundelsen herfor
- d) efter fastlæggelse af proceduren indkalde ansøgninger om brugsret og
- e) med rimelige mellemrum eller på rimelig anmodning fra berørte virksomheder tage begrænsningen op til revision.

2. Hvis en medlemsstat konkluderer, at der kan tildeles yderligere brugsrettigheder til radiofrekvenser, offentliggør den denne konklusion og indkalder ansøgninger om sådanne rettigheder.

3. Hvis det er nødvendigt at begrænse tildelingen af brugsrettigheder til radiofrekvenser, tildeler medlemsstaterne sådanne rettigheder på grundlag af udvælgelseskriterier, som skal være objektive, transparente, ikke-diskriminerende og forholdsmæssigt afpassede. Alle udvælgelseskriterier af denne art skal i fornødent omfang tilgodese opfyldelsen af målsætningen i artikel 8 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).

4. Hvis der bruges konkurrenceprægede eller sammenlignende udvælgelsesprocedurer, kan medlemsstaterne forlænge den i artikel 5, stk. 3 omhandlede maksimumperiode på seks uger så meget, som det måtte være nødvendigt for at sikre, at sådanne procedurer er retfærdige, rimelige, åbne og transparente for alle interesserede parter, dog højst med otte måneder.

Disse tidsfrister berører ikke gældende internationale aftaler om anvendelse af radiofrekvenser og satellitvirksomhed.

5. Denne artikel berører ikke de i artikel 9 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) omhandlede overførsler af brugsret til radiofrekvenser.

Artikel 8

Harmoniseret tildeling af radiofrekvenser

Hvis brugen af radiofrekvenser er harmoniseret, hvis der er indgået aftaler om adgangsvilkår og -procedurer, og hvis de

virksomheder, som får tildelt radiofrekvenser, er blevet udvalgt i henhold til internationale aftaler og fællesskabsregler, skal medlemsstaterne tildele brugsret til sådanne radiofrekvenser i overensstemmelse hermed. Under forudsætning af, at alle de nationale vilkår i tilknytning til brugsretten til de berørte radiofrekvenser er blevet opfyldt i tilfælde af anvendelse af en fælles udvælgelsesprocedure, må medlemsstaterne ikke opstille yderligere vilkår, supplerende kriterier eller procedurer, som kan begrænse, ændre eller forsinke en korrekt gennemførelse af den fælles tildeling af sådanne radiofrekvenser.

Artikel 9

Erklæringer med henblik på at lette udøvelsen af rettigheder til installation af faciliteter og samtrafikrettigheder

Efter anmodning fra en virksomhed udsteder de nationale tilsynsmyndigheder inden én uge standardiserede erklæringer, hvori det i givet fald bekræftes, at virksomheden har indgivet en anmeldelse i henhold til artikel 3, stk. 2, og det nøje beskrives, under hvilke omstændigheder enhver virksomhed, der udbyder elektroniske kommunikationsnet og -tjenester i medfør af den generelle tilladelse, har ret til at ansøge om tilladelse til at installere faciliteter, forhandle samtrafik og/eller få adgang eller samtrafik, for dermed at lette udøvelsen af disse rettigheder f.eks. over for andre instanser eller andre virksomheder. Hvor det er hensigtsmæssigt, kan sådanne erklæringer også udstedes som et automatisk svar på en anmeldelse som omhandlet i artikel 3, stk. 2.

Artikel 10

Overholdelse af vilkårene for den generelle tilladelse eller brugsret og af særlige forpligtelser

1. Den nationale tilsynsmyndighed kan i overensstemmelse med artikel 11 pålægge virksomheder, som udbyder elektroniske kommunikationsnet og -tjenester i henhold til den generelle tilladelse, eller som har brugsret til radiofrekvenser eller numre, om at fremlægge sådanne oplysninger, som måtte være nødvendige for at kontrollere, om vilkårene for den generelle tilladelse, vilkårene for brugsret eller de særlige forpligtelser i artikel 6, stk. 2, overholdes.

2. Hvis en national tilsynsmyndighed konstaterer, at en virksomhed ikke overholder et eller flere af den generelle tilladelses eller brugsrettens vilkår, eller de særlige forpligtelser, der nævnes i artikel 6, stk. 2, underretter tilsynsmyndigheden virksomheden herom og giver den rimelig mulighed for at fremføre sine synspunkter eller bringe sig i overensstemmelse med vilkårene inden for en frist på:

— en måned efter underretningen, eller

— en kortere frist, som er aftalt med virksomheden, eller som fastsættes af de nationale tilsynsmyndigheder i tilfælde af gentagne overtrædelser, eller

— en længere frist, som den nationale tilsynsmyndighed fastsætter.

3. Hvis den pågældende virksomhed ikke bringer sig i overensstemmelse med vilkårene inden for den i stk. 2 angivne frist, tager den relevante myndighed hensigtsmæssige og forholdsmæssigt afpassede skridt for at sikre, at vilkårene overholdes. Medlemsstaterne kan i denne forbindelse bemyndige de relevante myndigheder til i givet fald at iværksætte økonomiske sanktioner. Foranstaltningerne og begrundelsen herfor meddeles virksomheden senest en uge efter, de er truffet, og virksomheden skal have en rimelig frist til at efterkomme foranstaltningen.

4. Uanset bestemmelserne i stk. 2 og 3 kan medlemsstaterne bemyndige den relevante myndighed til i givet fald at iværksætte økonomiske sanktioner over for virksomhederne, hvis de ikke fremlægger oplysninger i overensstemmelse med de forpligtelser, der er fastsat efter artikel 11, stk. 1, litra a) eller b), i dette direktiv eller artikel 9 i direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet) inden for en rimelig frist, der fastlægges af den nationale tilsynsmyndighed.

5. Ved alvorlige og gentagne overtrædelser af den generelle tilladelse eller en brugsrets vilkår eller af særlige forpligtelser i artikel 6, stk. 2, kan de nationale tilsynsmyndigheder, hvis de i denne artikels stk. 3 omhandlede foranstaltninger til sikring af vilkårenes overholdelse har været virkningsløse, hindre en virksomhed i fortsat at udbyde elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, eller suspendere eller tilbagekalde brugsretten.

6. Uanset bestemmelserne i stk. 2, 3 og 5, kan den relevante myndighed, når den har bevis for en overtrædelse af vilkårene for den generelle tilladelse eller brugsretten eller af særlige forpligtelser i artikel 6, stk. 2, som udgør en umiddelbar og alvorlig trussel for den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller den offentlige sundhed, eller som vil skabe alvorlige økonomiske eller driftsmæssige problemer for andre udbydere eller brugere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, træffe foreløbige hasteforanstaltninger for at afhjælpe situationen, inden der træffes en endelig afgørelse. Den pågældende virksomhed skal herefter have rimelig mulighed for at fremføre sine synspunkter og foreslå eventuel afhjælpning. Når det er hensigtsmæssigt, kan den relevante myndighed bekræfte de midlertidige foranstaltninger.

7. Virksomheder har ret til at indklage foranstaltninger, som træffes i henhold til denne artikel, efter proceduren i artikel 4 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).

Artikel 11

Oplysninger, som kræves i forbindelse med generelle tilladelser, brugsrettigheder og de særlige forpligtelser

1. Med forbehold af oplysninger og indberetningskrav i henhold til anden national lovgivning end den generelle tilladelse

kan de nationale tilsynsmyndigheder kun stille krav om, at virksomhederne fremlægger oplysninger i forbindelse med den generelle tilladelse, brugsretten eller særlige forpligtelser i artikel 6, stk. 2, som er forholdsmæssigt afpasset og som der er et objektivt grundlag for med henblik på:

- a) systematisk eller i det konkrete tilfælde at kunne kontrollere overholdelsen af vilkår nr. 1 og 2 i bilagets del A, vilkår nr. 6 i del B og vilkår nr. 7 i del C, samt af de i artikel 6, stk. 2, omhandlede forpligtelser
- b) i det konkrete tilfælde at kunne kontrollere, om de i bilaget angivne vilkår overholdes, når der er modtaget en klage, eller når den nationale tilsynsmyndighed har andre grunde til at antage, at et vilkår overtrædes, eller når den nationale tilsynsmyndighed foretager en undersøgelse på eget initiativ
- c) procedurer for og vurdering af anmodninger om tildeling af brugsret
- d) offentliggørelse af sammenlignende oversigter over tjene- sters kvalitet og pris til gavn for forbrugerne
- e) klart definerede statistiske formål
- f) markedsanalyse jf. direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet) eller direktiv 2002/22/EF (forsyningspligt-direktivet).

Der må ikke stilles krav om fremlæggelse af de i litra a), b), d), e) og f) i første afsnit omhandlede oplysninger forud for eller som betingelse for markedsadgang.

2. Hvis de nationale tilsynsmyndigheder kræver, at virksomheder fremlægger oplysninger, jf. stk. 1, skal de informere virksomhederne om, til hvilket specifikt formål disse oplysninger skal bruges.

Artikel 12

Administrationsgebyrer

1. Administrationsgebyrer, som afkræves virksomheder, der udbyder en tjeneste eller et net i henhold til den generelle tilladelse, eller som har fået tildelt brugsrettigheder,

- a) må i alt kun dække de administrationsomkostninger, der påløber som led i administration, kontrol og gennemførelse af den generelle tilladelsesordning, brugsrettigheder og særlige forpligtelser, jf. artikel 6, stk. 2, som kan omfatte udgifter til internationalt samarbejde, harmonisering og standardisering, markedsanalyse, overensstemmelsesovervågning og anden markedskontrol, samt lovgivningsarbejde vedrørende udarbejdelse og gennemførelse af sekundær ret og administrative afgørelser, såsom afgørelser om adgang og samtrafik, og

b) skal pålægges de enkelte virksomheder på en objektiv, transparent og forholdsmæssigt afpasset måde, der minimerer ekstra administrationsomkostninger og ledsagende gebyrer.

2. Når de nationale tilsynsmyndigheder pålægger administrationsgebyrer, offentliggør de en årlig oversigt over deres administrationsomkostninger og det samlede gebyrbeløb, der er opkrævet. På baggrund af forskellen mellem det samlede afgiftsbeløb og administrationsomkostningerne, foretages der passende justeringer.

Artikel 13

Afgifter for brugsrettigheder og tilladelser til installation af faciliteter

Medlemsstaterne kan give den relevante myndighed tilladelse til at opkræve afgifter for brugsret til radiofrekvenser eller numre eller for tilladelser til at installere faciliteter på, over eller under offentlig eller privat ejendom, som afspejler behovet for at sikre, at disse ressourcer udnyttes optimalt. Medlemsstaterne sikrer, at sådanne afgifter er ikke-diskriminerende, transparente, objektivt begrundede og forholdsmæssigt afpassede efter det tilsigtede formål og tager hensyn til målene i artikel 8 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).

Artikel 14

Ændring af rettigheder og forpligtelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at rettigheder, vilkår og procedurer vedrørende generelle tilladelser og brugsret eller tilladelser til at installere faciliteter kun kan ændres i objektivt begrundede tilfælde og på en forholdsmæssigt afpasset måde. Der skal på passende vis orienteres om, at sådanne ændringer er planlagt, og de berørte parter, herunder brugere og forbrugere, skal have en rimelig frist til at fremføre deres synspunkter om de foreslåede ændringer; denne frist må kun i særlige tilfælde være mindre end fire uger.

2. Medlemsstater må ikke begrænse eller tilbagekalde tilladelser til at installere faciliteter inden udløbet af den periode, for hvilken de er tildelt, undtagen i begrundede tilfælde og i givet fald i overensstemmelse med nationale bestemmelser om kompensation for tilbagekaldelse af tilladelser.

Artikel 15

Offentliggørelse af oplysninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at alle relevante oplysninger om rettigheder, vilkår, procedurer, gebyrer, afgifter og afgørelser i forbindelse med generelle tilladelser og brugsret offentliggøres og ajourføres på passende vis, så alle berørte parter har let adgang til disse oplysninger.

2. Hvis oplysningerne i stk. 1, navnlig oplysninger om vilkår og procedurer for tilladelse til at installere faciliteter, føres af andre instanser, træffer den nationale tilsynsmyndighed under hensyntagen til de dermed forbundne omkostninger alle rimelige foranstaltninger for at oprette en brugervenlig oversigt over disse oplysninger, herunder oplysninger om de respektive kompetente statslige niveauer og deres myndigheder, med henblik på at lette ansøgningerne om tilladelse til at installere faciliteter.

Artikel 16

Revisionsprocedurer

Kommissionen vurderer regelmæssigt, hvordan de nationale tilladelsessystemer fungerer, og hvordan udbuddet af grænseoverskridende tjenester i Fællesskabet udvikler sig, og aflægger rapport til Europa-Parlamentet og Rådet herom, første gang senest tre år efter iværksættelsesdatoen, jf. artikel 18, stk. 1, andet afsnit. Med henblik herpå kan Kommissionen anmode medlemsstaterne om oplysninger, der stilles til rådighed uden unødigt forsinkelse.

Artikel 17

Gældende tilladelser

1. Medlemsstaterne bringer de tilladelser, som allerede gælder ved dette direktivs ikrafttræden, i overensstemmelse med direktivets bestemmelse senest på den iværksættelsesdato, som er nævnt i artikel 18, stk. 1, andet afsnit.

2. Når anvendelsen af stk. 1 medfører en indskrænkning af rettigheder eller en udvidelse af forpligtelser, der er gældende i henhold til allerede eksisterende tilladelser, kan medlemsstaterne forlænge gyldigheden af disse til senest ni måneder efter den iværksættelsesdato, som er nævnt i artikel 18, stk. 1, andet afsnit, såfremt dette ikke påvirker andre virksomheders rettigheder i henhold til fællesskabsretten. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om sådanne forlængelser og begrundet dem.

3. Hvis de berørte medlemsstater kan bevise, at fjernelsen af vilkår for tilladelser vedrørende adgang til elektroniske kommunikationsnet, der var gældende inden datoen for dette direktivs ikrafttrædelse, skaber uforholdsmæssigt store vanskeligheder for virksomheder, der har haft bemyndiget adgang til et andet net, og hvis det ikke er muligt for disse virksomheder at forhandle nye aftaler på rimelige handelsmæssige vilkår inden iværksættelsesdatoen som omhandlet i artikel 18, stk. 1, andet afsnit, kan medlemsstaterne anmode om midlertidig forlængelse af det (de) relevante vilkår. En sådan anmodning skal fremsættes senest på den i artikel 18, stk. 1, nævnte iværksæt-

telsesdato og skal præcisere det (de) pågældende vilkår samt den periode, som anmodningen om midlertidig forlængelse vedrører.

Medlemsstaten underretter Kommissionen om begrundelsen for at anmode om forlængelse. Kommissionen overvejer anmodningen under hensyntagen til medlemsstatens og den (de) pågældende virksomhed(ers) særlige situation samt behovet for at sikre en sammenhængende regulering på fællesskabsplan. Den træffer afgørelse om, hvorvidt anmodningen skal efterkommes eller afvises, og hvis den beslutter at efterkomme anmodningen, skal den træffe afgørelse om omfanget og varigheden af forlængelsen. Kommissionen meddeler den berørte medlemsstat sin afgørelse senest 6 måneder efter at have modtaget ansøgningen om forlængelse. Afgørelserne offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 18

Gennemførelse i national ret

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør inden den 24. juli 2003 de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

Medlemsstaterne anvender disse bestemmelser fra den 25. juli 2003.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv, samt senere ændringer af disse for skrifter.

Artikel 19

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 20

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. marts 2002.

På Europa-Parlamentets vegne

P. COX

Formand

På Rådets vegne

J. C. APARICIO

Formand

BILAG

De i dette bilag anførte vilkår er en udtømmende liste over de vilkår, som kan knyttes til generelle tilladelser (del A), brugsret til radiofrekvenser (del B) og brugsret til numre (del C), jf. artikel 6, stk. 1, og artikel 11, stk. 1, litra a).

A. Vilkår, som kan knyttes til generelle tilladelser

1. Økonomiske bidrag til finansieringen af forsyningspligtigheder i overensstemmelse med direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet).
2. Administrationsgebyrer i overensstemmelse med nærværende direktivs artikel 12.
3. Interoperabilitet mellem tjenester og samtrafik mellem net i overensstemmelse med direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet).
4. Slutbrugeres adgang til numre fra den nationale nummerplan, herunder betingelser i overensstemmelse med direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet).
5. Miljøbeskyttelses- og by- og landsplanlægningskrav, samt krav og vilkår i forbindelse med adgang til eller brug af offentlig eller privat ejendom, med samhusning og med deling af faciliteter i overensstemmelse med direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) samt, i givet fald økonomiske eller tekniske garantier, der måtte være nødvendige for at sikre, at infrastrukturarbejderne kan udføres korrekt.
6. Must carry-forpligtelse i overensstemmelse med direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet).
7. Beskyttelse af personoplysninger og privatlivets fred, der er specifik for den elektroniske kommunikationssektor, i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/66/EF af 15. december 1997 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred inden for telesektoren ⁽¹⁾.
8. Regler om forbrugerbeskyttelse, som gælder specifikt for den elektroniske kommunikationssektor, f.eks. vilkår i overensstemmelse med direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet).
9. Begrænsninger i forbindelse med transmission af ulovligt indhold i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked ⁽²⁾ og begrænsninger i forbindelse med transmission af skadeligt indhold, i overensstemmelse med artikel 2a, stk. 2, i Rådets direktiv 89/552/EØF af 3. oktober 1989 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-/radiospredningsevne ⁽³⁾.
10. Oplysninger, som skal fremlægges som led i en anmeldelsesprocedure i henhold til nærværende direktivs artikel 3, stk. 3, og til andre formål som anført i nærværende direktivs artikel 11.
11. Kompetente nationale myndigheders mulighed for lovlig aflytning i overensstemmelse med direktiv 97/66/EF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽⁴⁾.
12. Betingelser for brug i tilfælde af omfattende katastrofer med henblik på at sikre kommunikationen mellem beredskabstjenester og myndigheder samt radio- og tv-udsendelser til offentligheden.
13. Foranstaltninger i overensstemmelse med fællesskabsretten til mindskelse af den elektromagnetiske stråling, som offentligheden udsættes for fra elektroniske kommunikationsnet.
14. Andre adgangsforspligtelser end de i nærværende direktivs artikel 6, stk. 2, omhandlede, der gælder virksomheder, der udbyder elektroniske net eller tjenester, jf. direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet).

⁽¹⁾ EFT L 24 af 30.1.1998, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 298 af 17.10.1989, s. 23. Direktivet er ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/36/EF (EFT L 202 af 30.7.1997, s. 60).

⁽⁴⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

15. Opretholdelse af de offentlige kommunikationsnets integritet, jf. direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet) og direktiv 2002/22/EF (forsyningspligt-direktivet), herunder vilkår for at forhindre elektromagnetisk interferens med elektroniske kommunikationsnet og/eller tjenester i overensstemmelse med Rådets direktiv 89/336/EØF af 3. maj 1998 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektromagnetisk kompatibilitet ⁽¹⁾.
16. Sikring af offentlige net mod ulovlig adgang i overensstemmelse med direktiv 97/66/EF.
17. Vilkårene for brug af radiofrekvenser i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, i direktiv 1999/5/EF, hvor en sådan brug ikke er gjort afhængig af tildeling af individuel brugsret jf. artikel 5, stk. 1, i nærværende direktiv.
18. Foranstaltninger, hvis formål er at sikre overholdelse af de i artikel 17 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) omhandlede standarder og/eller specifikationer.

B. Vilkår, som kan knyttes til brugsret til radiofrekvenser

1. Angivelse af, hvilken tjeneste, nettype eller teknologi, brugsretten til frekvensen er tildelt til, herunder i givet fald om en frekvens bruges til udelukkende at transmittere et specifikt indhold eller specifikke audiovisuelle tjenester.
2. Faktisk og effektiv anvendelse af frekvenser i overensstemmelse med direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet), herunder i givet fald krav vedrørende dækning.
3. Tekniske og operationelle vilkår, der er nødvendige for at undgå skadelig interferens og for at begrænse befolkningens udsættelse for elektromagnetisk stråling, når sådanne vilkår er forskellige fra dem, som indgår i den generelle tilladelse.
4. Maksimal gyldighedsperiode i henhold til nærværende direktivs artikel 5 med forbehold af eventuelle ændringer i den nationale frekvensplan.
5. Overdragelse af rettigheder på initiativ af rettighedshaveren og vilkår for sådanne overdragelser i overensstemmelse med direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).
6. Afgifter for brugsret, i jf. nærværende direktivs artikel 13.
7. Eventuelle tilsagn, som den virksomhed, der opnår brugsretten, har afgivet under en konkurrencepræget eller sammenlignende udvælgelsesprocedure.
8. Forpligtelser i henhold til relevante internationale aftaler om brug af frekvenser.

C. Vilkår, som kan knyttes til brugsret til numre

1. Angivelse af, hvilken tjeneste nummeret skal bruges til, herunder eventuelle krav i tilknytning til udbuddet af denne tjeneste.
2. Faktisk og effektiv anvendelse af numre i overensstemmelse med direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).
3. Nummerportabilitetskrav i overensstemmelse med direktiv 2002/22/EF (forsyningspligt-direktivet).
4. Pligt til at stille offentlige abonnentfortegnelsesoplysninger til rådighed som foreskrevet i artikel 5 og artikel 25 i direktiv 2002/22/EF (forsyningspligt-direktivet).
5. Maksimal gyldighedsperiode i overensstemmelse med nærværende direktivs artikel 5 med forbehold af eventuelle ændringer af den nationale nummerplan.
6. Overdragelse af rettigheder på initiativ af rettighedshaveren og vilkår for sådanne overdragelser i overensstemmelse med direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).
7. Afgifter for brugsret, jf. nærværende direktivs artikel 13.
8. Eventuelle tilsagn, som den virksomhed, der opnår brugsretten, har afgivet under en konkurrencepræget eller sammenlignede udvælgelsesprocedure.
9. Forpligtelser i henhold til relevante internationale aftaler om brug af numre.

⁽¹⁾ EFT L 139 af 23.5.1989, s. 19. Direktivet er senest ændret ved direktiv 93/68/EØF (EFT L 220 af 30.8.1993, s. 1).